BESTUUR DER SOCIALE VERZEKERINGSBANK KATA VECHT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 5ης Δεκεμβρίου 1967*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία των άρθρων 12 και 13 του κανονισμού 3 του Συμβουλίου της ΕΟΚ περί κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων (JO της 16.12.1958, σ. 561 και επ.).

Διατακτικό της αποφάσεως:

1) Ο εργαζόμενος, ο οποίος απασχολείται στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά κατοικεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και μεταφέρεται μεταξύ του τόπου κατοικίας του και του τόπου εργασίας του με έξοδα του εργοδότη του, υπόκειται, δυνάμει του άρθρου 12 του κανονισμού 3, στη νομοθεσία του πρώτου κράτους, ακόμα και ως προς το μέρος της μεταφοράς που πραγματοποιείται στο έδαφος του κράτους όπου κατοικεί και όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση.

2) Το άρθρο 12 του κανονισμού 3 απαγορεύει στα κράτη μέλη, εκτός του κράτους στο έδαφος του οποίου απασχολείται ο εργαζόμενος, να εφαρμόζουν επ' αυτού τη νομοθεσία τους περί κοινωνικής ασφαλίσεως, όταν η εφαρμογή αυτή συνεπάγεται για τους μισθωτούς ή τους εργοδότες τους αύξηση των επιβαρύνσεων η οποία δεν αντιστοιχεί σε συμπληρωματική κοινωνική προστασία.

3) Οι κατά το άρθρο 43, α, του κανονισμού 3 αποφάσεις της Διοικητικής Επιτροπής δεν δεσμεύουν τα δικαστήρια.

4) Το άρθρο 13, α, του κανονισμού 3, όπως ήταν διατυπωμένο πριν από τον κανονισμό 24/64, εφαρμόζεται επί του εργαζομένου που προσλαμβάνεται αποκλειστικά για να απασχολείται στο έδαφος κράτους μέλους εκτός του

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η επιχείρηση στην οποία κανονικά υπάγεται, κατά το μέτρο που η πιθανή διάρκεια της απασχολήσεώς του στο έδαφος του πρώτου κράτους δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

5) Το άρθρο 13, α, υπό την προαναφερθείσα διατύπωσή του, εννοεί με την έκφραση «πιθανή διάρκεια της απασχολήσεώς τους» τη διατήρηση της προσωπικής απασχολήσεως του εργαζομένου.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Ταυτίζεται κατά βάση με τα σημεία 1 έως και 4 του διατακτικού.